

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในความซาบซึ้งของโชคหลายล้านเท่าของลูกเสมอ ของการกลายเป็นลูกๆ ของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเราได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงไม่สามารถจะมีความสุขหรือความเกลียดชังต่อศาสนาใดๆ?

คำตอบ: เพราะลูกๆ รู้จักผู้เป็นเมล็ดและต้นไม้ ลูกๆ ว่าเป็นต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกมนุษย์ แต่ละคนมีบทบาทของตนเองในนั้น ในการละเล่นนักแสดงก็ไม่ได้มีความเกลียดชังกันและกัน ลูกๆ ว่าลูกๆ มีบทบาทของนักแสดงเอกหญิงชายในการละเล่นนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถเห็นความสุขที่ลูกๆ เคยเห็น ลูกๆ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกๆ คือผู้ที่ปกครองทั้งโลก

โอมซานติ ด้วยการพูดว่า “โอม ซานติ” ความรู้ทั้งหมดที่ลูกๆ ได้รับก็ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ พ่อมีความรู้อะไร? นี่คือการต้นไม้โลกมนุษย์ที่ซึ่งเรียกว่าเป็นต้นกล้าปะด้วยเช่นกัน ต้นไม้นี้ได้มีการสร้างขึ้น การบำรุงรักษาและการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร ทั้งหมดนั้นควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ เช่นที่มีต้นไม้ที่ไม่มีชีวิต ดังนั้นนี่คือต้นไม้ที่มีชีวิต ผู้เป็นเมล็ดนั้นก็มีชีวิตเช่นกัน ผู้คนร้องสรรเสริญท่าน: ท่านคือสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต นั่นคือท่านกำลังอธิบายตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งต้นไม้แก่พวกเรา ไม่มีใครรู้ถึงหน้าที่การทำงานของท่าน ลูกๆ ควรจะรู้ถึงหน้าที่การทำงานของราชาบิดาบรรพบุรุษมาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถจดจำบรรพบุรุษมา เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน ในอัสเมียร์พวกเขาที่มีชีวิตที่สร้างให้แก่บรรพบุรุษมา พวกเขาพิมพ์รูปภาพตรีมูรติที่ซึ่งพวกเขาให้แสดงบรรพบุรุษมา วิษณุและชางก้าไว้ พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อพรหมเทพ ลูกๆ ว่าลูกๆ ไม่สามารถเรียกบรรพบุรุษมาว่าเป็นเทพ เพียงเมื่อท่านได้กลับมาสมบุรณ์พร้อมเท่านั้นที่ท่านจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ ท่านนั้นกลับมาสมบุรณ์พร้อมและไปสู่อาณาจักรที่

ละเอียดอ่อน บาบาสพูดว่า: พ่อของลูกๆ ชื่ออะไร? ท่านกำลังถามใคร? ท่านกำลังถามดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบาสของเรา ผู้ที่ไม่รู้ว่าใครพูดเช่นนั้นก็ไม่สามารถถามคำถามนี้ได้ เวลานี้ลูกๆ ได้เข้าใจแล้วว่าทุกคนนั้นมีสองพ่ออย่างแท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกๆ ลูกๆ ต้องเข้าใจว่านี่คือพาหนะของชีพบบาบาส ท่านกำลังให้ความรู้แก่พวกเราด้วยพาหนะนี้ อันดับแรก นี่คือการพาหนะของพ่อบรรพบุรุษที่มีร่างกาย อันดับที่สองเป็นพาหนะของพ่อทางจิตเช่นกัน ค่ายกย่องของพ่อทางจิตนั้นก็คือ: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข และเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ ก่อนอื่นสิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกๆ ผู้ที่ลูกๆ ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกๆ กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกๆ เรียกหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหา ดวงวิญญาณไม่ได้เรียกหาเมื่อพวกเขานั้นบริสุทธิ์ เขาเรียกหาเมื่อเขานั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ในเวลานี้ว่า พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้เข้ามาในร่างนี้ ลูกๆ ต้องไม่ลืมว่าเวลานี้ลูกๆ เป็นของท่าน นี่ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของโชคหลายร้อยเท่าแต่เป็นโชคหลายล้านเท่า ดังนั้นเหตุใดลูกๆ จึงลืมพ่อแล้ว? พ่อได้มาในเวลานี้ นี่คือการบางสิ่งใหม่ ได้มีการฉลองชีพแจนทีปีละหนึ่งครั้งทุกปี ดังนั้นแน่นอนที่ท่านต้องมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลักษณะและนารายณ์เคยอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นในเวลานี้ ดังนั้นลูกๆ ควรจะอธิบายว่าพวกเขานั้นต้องได้กลับมาใช้ชาติเกิด จากการเป็นผู้ที่มี 16 องค์ พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มี 14 และแล้วอีก 12 องค์ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้สิ่งนี้ โลกใหม่นั้นเรียกว่าเป็นยุคทอง ที่นั่นทุกสิ่งนั้นใหม่ ชื่อของศาสนาเทพก็ได้มีการกล่าวถึงไว้เช่นกัน เมื่อเหล่าเทพได้ไปสู่นานทางบาปพวกเขาไม่สามารถเรียกว่าใหม่ และไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นเทพ ไม่มีใครจะพูดว่าพวกเขาเป็นของราชวงศ์เทพ หากพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นของราชวงศ์นั้น เหตุใดพวกเขาจึงยกย่องเหล่าเทพและดูถูกดูหมิ่นตนเองเล่า? เมื่อพวกเขาจะร้องสรรเสริญอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องคิดว่าเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และพวกเขาเองนั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิด ผู้ที่เคยบริสุทธิ์คือผู้แรกที่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ว่าลูกๆ ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน มีชั้นเรียนที่ตามลำดับกันไปของชั้นหนึ่งและชั้นสอง ฯลฯ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกๆ และเหตุนี้เองท่านจึงมา ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีความจำเป็นใดเล่าสำหรับท่านที่จะมาที่นี่? ผู้ที่ไม่ใช่กูรู, ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, หรือบุคคลที่ยิ่งใหญ่ใด ฯลฯ นี่คือการร่างมนุษย์ธรรมดาและร่างเก่าในสิ่งนั้น พ่อเข้ามาในเขาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ไม่ได้มีค่ายกย่องอันใดของผู้นี้ ชื่อของท่านนั้นได้รับการยกย่องเมื่อพ่อเข้ามาในเขา ไม่เช่นนั้นแล้วราชาบิดาบรรพบุรุษมาจะมาจากที่ใด? อย่างแน่นอนที่ผู้คนนั้นได้อยู่อย่างสับสน พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเพราะนี่คือวิธีที่ลูกๆ จะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ใครคือพ่อของบรรพบุรุษมา? ชีพบบาบาสคือผู้สร้างของบรรพบุรุษมา วิษณุและชางก้า ดังนั้นสติปัญญาของลูกๆ ก็ขึ้นไปอยู่เบื้องบน นี่คือการสร้างของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด หน้าที่การทำงานของบรรพบุรุษมา วิษณุและชางก้า นั้นแยกจากกัน เมื่อมีผู้คน 3 หรือ 4 คนในกลุ่ม หน้าที่การทำงานของแต่ละคนนั้นก็แยกออกจากกัน บทบาทของแต่ละคนก็แยกออกจากกัน มีดวงวิญญาณนับล้านๆ และบทบาทของแต่ละคนนั้นก็แยกออกจากกัน สิ่งที่มีมหัศจรรย์เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ มีมนุษย์อยู่อย่างมากมาย เวลานี้วงจรกำลังจะมาถึงจุดจบ เป็นเวลาสุดท้าย ทั้งหมดจะกลับบ้าน และแล้ววงจรต้องชำระ พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ในวิธีที่แตกต่างกัน ไม่ได้เป็นสิ่งใดใหม่ ท่านพูดว่า: พ่อได้

อธิบายแก่ลูกในวงจรที่แล้วด้วย พ่อฉันน่ารักเป็นอย่างยิ่ง ลูกควรจะจดจำพ่อฉันด้วยความรักเป็นอย่างมาก ลูกคือลูกๆที่น่ารักของพ่อใช่หรือไม่? ลูกได้เคยจดจำพ่อ เริ่มแรกทุกคนกราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียว ไม่ได้มีเรื่องของความแตกต่างใดๆ ในเวลานี้มีความแตกต่างอย่างมากมาย: บางคนก็เป็นผู้ทำบัณฑิตของราม และบางคนอื่นนั้นก็เป็นผู้ทำบัณฑิตของกฤษณะ เมื่อผู้ทำบัณฑิตของรามจุดธูป ผู้ทำบัณฑิตของกฤษณะก็ปิดจุมูกของตนเอง พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆเช่นนั้นไว้ในคัมภีร์ บุคคลหนึ่งนั้นก็จะพูดว่า “พระเจ้าของฉันนั้นยิ่งใหญ่กว่า” และอีกคนหนึ่งนั้นพูดว่า “พระเจ้าของฉันยิ่งใหญ่กว่า” พวกเขาคิดว่ามีพระเจ้า 2 องค์ เป็นเพราะการเป็นผู้ที่ผิด ทุกคนจึงได้ทำการกระทำที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา พ่ออธิบาย: ลูก บัณฑิตคือบัณฑิต และความรู้คือความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ที่เหลือทั้งหมดคือมหาสมุทรแห่งบัณฑิต ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสนั้นก็ได้รับมาด้วยความรู้ เวลานั้นลูกๆได้กลายเป็นผู้ที่กระจำงในความรู้ พ่อได้ให้คำแนะนำของตัวท่านเองและของทั้งวงจรแก่ลูกแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกๆ ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ไม่มีใครสามารถเรียกตนเองว่าเป็นพ่อสูงสุด ผู้คนที่รู้คิดที่ตื้นนั้นก็เข้าใจว่าเป็นละครที่แสนจะใหญ่โตอย่างไร นักแสดงทั้งหมดในละครก็เล่นบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปทั้งหมดของพวกเขา การละเล่นเล็กๆเหล่านั้นสูญสลาย ในขณะที่การละเล่นนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย การละเล่นนี้ไม่มีวันจบสิ้น ดวงวิญญาณที่เล็กเช่นนั้นก็ได้รับบทบาทที่แสนจะยิ่งใหญ่ของการได้รับและการจากร่างและการเล่นบทบาทของเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ หากกูรูนั้นจะได้อ่านทอถูลี้่งนี้ให้แก่ผู้นี้(บราห์มา)และแล้วเขาก็จะมีสาวกอื่นๆด้วย จะมีประโยชน์ใดเล่าในการมีสาวกเพียงคนเดียว? สาวกคือใครบางคนผู้ที่ทำตามได้อย่างสมบูรณ์ เครื่องแต่งกายของผู้ไม่ได้เป็นเหมือนของพวกเขา ใครที่จะพูดว่าท่านคือสาวกของพวกเขา ที่นี้พ่อนั่งและสอนลูก ลูกต้องทำตามพ่อผู้เดียวเท่านั้นเช่นที่มีชบวนแห่ พวกเขาพูดถึงชบวนแห่ของชีวา บาบาสพูดว่า: นี่คือชบวนแห่ของพ่อ ลูกทั้งหมดคือผู้ทำบัณฑิต และพ่อคือพระเจ้า ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว บาบาสได้มาเพื่อตกแต่งประดับประดาลูก และพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากมาย เวลานั้นลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ และดังนั้นลูกจึงได้รับอาณาจักรที่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: พ่อมาในเวลาสุดท้าย ลูกเรียกหาพ่อให้มาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกพ่อว่าเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน มีวัดที่สร้างให้กับความตายที่ยิ่งใหญ่ด้วย ลูกสามารถจะเห็นวัดของความตาย ชีวาก็เรียกว่ากาฬ(ความตาย) ผู้คนเรียกหาพ่อให้มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ท่านพาดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน พ่อที่ไม่มียึดจำกัดได้มาเพื่อพาดวงวิญญาณมากมายกลับบ้าน ความตายที่ยิ่งใหญ่จะทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์และสวยงาม และพาพวกเขากลับไปกับท่าน เมื่อลูกได้กลับมาสวยงามพอก็จะพาลูกกลับไปกับท่านในตักของท่าน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็จะต้องมีการลงโทษ จะมีความแตกต่าง หากบาปยังคงหลงเหลืออยู่ และแล้วก็ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบาย: ลูกๆที่แสนหวาน จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ ทุกคนพบว่ากฤษณะนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง ผู้คนก็เห่ล้อมกฤษณะในเปลด้วยความรักอย่างมาก ในฉาณเมื่อพวกเขาเห็นกฤษณะเล็กๆ พวกเขาก็นำกฤษณะไว้ในตักของพวกเขาและให้ความรักอย่างมากมายแก่เขา พวกเขาไปยังดินแดนสุขาวดี ที่นั้นพวกเขาได้เห็นรูปที่มีชีวิตของกฤษณะ เวลานั้นลูกๆรู้ว่าดินแดนสุขาวดีกำลังจะมาถึงอย่างแท้จริง พวกเขาจะกลายเป็นสิ่งนี้ในอนาคต การกล่าวหาทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำต่อกฤษณะนั้นเป็นสิ่งผิด ก่อนอื่นใดลูกๆควรจะอยู่อย่างซาบซึ้ง ในตอนเริ่มต้น ลูกเคยได้นิมิตมากมาย และดังนั้นในเวลาสุดท้ายด้วยลูกจะได้nimิตมากมาย ความรู้ที่น่าน่าสนุกสนานอย่างยิ่ง มีความสุขอย่างมากมายในบัณฑิตก็ไม่ได้มีความสุขใด ผู้คนในหนทางบัณฑิตไม่รู้ว่ามีความสุขอยู่มากมายเพียงไรในความรู้ พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบสิ่งนั้นได้ ก่อนอื่นใดลูกๆควรมีความสุขซาบซึ้งนี้ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อ, ไม่มีฤษีหรือมุนีใดสามารถให้ความรู้นี้ได้ กูรูทางโลกก็ไม่สามารถแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่ใครได้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นกูรูและพูดว่า :โอ ดวงวิญญาณ โอ ลูกๆ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูก พ่อมีการฝึกฝนของการพูดว่า “ลูก ลูก!” ลูกรู้ว่าสิ่งสร้างเหล่านี้เป็นของท่าน พ่อเห็นว่าท่านคือผู้สร้างของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง และลูกทั้งหมดก็ได้รับบทบาทของลูก ท่านนั้นที่นี้และอธิบายว่าลูกได้รับบทบาทของลูกอย่างไร บทบาททั้งหมดนั้นถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์ใดผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะสามารถมีรูปลักษณะเดียวกันกับรูปลักษณะของผู้อื่นได้ อย่างแน่นอนที่จะมีความแตกต่างเล็กน้อย แม้แต่ตัวฤๅษณ์นั้นก็จะต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจและทาโม รูปลักษณะของแต่ละชาติเกิดนั้นแตกต่างกันไป รูปลักษณะของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับรูปลักษณะของชาติเกิดอื่นได้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวัน: ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้มีความสงสัยใดในพ่อ มี 2 คำ “ศรัทธา” และ “ความสงสัย” พ่อหมายถึงพ่อ ไม่สามารถจะมีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆไม่สามารถพูดว่าพวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกไม่สามารถจะมีโยคะ คำว่าโยคะนั้นไม่ถูกต้อง ลูกคือราชฤษี คำว่า “ฤษี” นั้นเป็นคำของความบริสุทธิ์

ลูกคือราชา และดังนั้นลูกก็จะบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ด้วยการสอบตกเนื่องจากบางสิ่งเล็กๆน้อยๆ ลูกก็ไม่สามารถได้รับ อาณาจักร และแล้วลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ได้มีการสร้างความสูญเสียอย่างมากมาย สถานภาพนั้นตามลำดับกันไป สถานภาพของบุคคลหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับของบุคคลอื่นได้ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใคร นอกจากพ่อสามารถอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกๆจึงมีความสุขอย่างมากมาย เช่นที่พ่อก็มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของท่าน ดังนั้นลูก ก็มีสิ่งนั้นในสติปัญญาของลูกด้วย ลูกต้องเข้าใจผู้เป็นเมล็ดและต้นไม้ นี่คือการต้นไม้โลกมนุษย์ การเปรียบเทียบสิ่งนี้กับต้นบันยาน นั้นถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง สติปัญญาก็พูดว่าลำดับต้นของศาสนาเทพดั้งเดิมคงที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเราได้หายไปแล้ว แต่ กิ่งก้านสาขาของศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดนั้นยังคงอยู่ที่นี่ ตามละครทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น ไม่มีเรื่องของความไม่ชอบ นักแสดงในละคร นั้นจะเคยรู้สึกไม่ชอบกันและกันไหม? พ่อพูดว่า: ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นได้เห็น ความสุขมากเท่ากับลูก ลูกคือนักแสดงเอกหญิงและชาย ลูกคือผู้ที่ได้รับอาณาจักรของโลก และดังนั้นลูกควรจะมีความสุขที่ไม่มี ขีดจำกัด พระเจ้ากำลังสอนลูก! ดังนั้นลูกควรที่จะศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลัง สอนลูก เป็นพ่อผู้ที่กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ พ่อได้สอนลูกๆดวงวิญญาณ และ เป็นลูกๆดวงวิญญาณที่ได้เข้าถึงทุกสิ่ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อเล่นบทบาทของท่าน ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขา, ละร่างกาย และรับอีกร่างหนึ่ง พ่อสอนลูกๆดวงวิญญาณ ท่านจะไม่สอนเหล่าเทพ ที่นั่นเหล่าเทพจะสอนลูก พ่อสอนลูกในยุคแห่งการบรรจบ พบกันเท่านั้น เพื่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เพียงลูกเท่านั้นที่ศึกษาสิ่งนี้ นี่คือการบรรจบพบกันเดียวเท่านั้นเมื่อลูก ได้กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เป็นเพียงบาปที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกจริงแท้และก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ อัจจะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้าโดยตรงในยุคแห่งการบรรจบพบกัน กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าที่กระจำงในความรู้อย่างแท้จริง และทำให้ผู้อื่นกระจำงในความรู้ด้วยเช่นกัน อย่าได้มีความสงสัยใดๆในพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียน
2. กลับมานำรักเช่นเดียวกับพ่อ รักษาความสุขที่พระเจ้ากำลังตกแต่งประดับประดาลูก อย่าได้มีความไม่ชอบหรือความเกลียดชังนักแสดงใด แต่ละคนมีบทบาทที่ถูกต้องแม่นยำในละครนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้มีประสบการณ์ และให้ประสบการณ์ของทรัพย์สมบัติและบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มิน แก่ผู้อื่น

บัพาดาอย่าเตือนลูกๆบราห์มินทั้งหมด: เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูกที่ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน อย่างไรก็ตาม มรดกและ ทรัพย์สมบัติของชีวิตบราห์มิน คือความพอใจ และบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินคือความสุข อย่าได้อยู่อย่างถูกตัดสิทธิ์ ในประสบการณ์นี้ ลูกมีสิทธิ์ต่อสิ่งนี้ เนื่องจากผู้ประทานและผู้ประทานพรกำลังให้การได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมด เหล่านี้ด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง ลูกต้องมีประสบการณ์ในสิ่งนี้และทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและแล้วลูก ก็จะเรียกได้ว่าดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: แทนการคิดถึงชั่วขณะสุดท้าย (final moments) จงคิดถึงสภาพสุดท้าย (final stage)

*** โอม ชานติ ***